

IR-XIV.432.2.1992.2022

POSTANOWIENIE NR 286/24
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 17 stycznia 2024 roku

wydane w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski – Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Bogusławski - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Marek Jońca - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

na podstawie art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.), art. 9 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm.),

w sprawie

wniosku Pana, zam. ul., o
wstrzymanie wykonania decyzji nr 310/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 listopada 2023 r. utrzymującej w mocy decyzję nr 272/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 sierpnia 2023 r.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2024 r.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

postanawia:

odmówić wstrzymania wykonania decyzji nr 310/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 listopada 2023 r. utrzymującej w mocy decyzję nr 272/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 sierpnia 2023 r.

Uzasadnienie

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego działając jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwana dalej „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem” w dniu 29 listopada 2023 r. wydał decyzję nr 310/23, zwaną dalej „decyzją nr 310/23”, utrzymującą w mocy decyzję nr 272/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 sierpnia 2023 r. zwaną dalej „decyzją nr 272/23”, określającą Panu zam. ul., (zwanego dalej „Stroną” lub „Beneficjentem”) przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania w wysokości 52 626,60 zł ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wraz z odsetkami w wysokości jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW..... . Decyzja nr 310/23 stała się ostateczna wraz z dniem jej wydania.

W dniu 3 stycznia 2024 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęła skarga z dnia 28 grudnia 2023 r. na ww. ostateczną decyzję nr 310/23, w której Beneficjent, zaskarża w całości decyzję nr 310/23 i wnosi o uchylenie przedmiotowej decyzji ostatecznej oraz decyzji ją poprzedzającej tj. decyzji nr 272/23. Ponadto, Beneficjent wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji nr 310/23 „do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowo-administracyjnego”.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy wynika z art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.) (zwanej dalej „p.p.s.a.”), gdzie wskazano, że w razie wniesienia skargi na decyzję lub postanowienie organ, który wydał decyzję lub postanowienie, może wstrzymać, z urzędu lub na wniosek skarżącego, ich wykonanie w całości lub w części, chyba że zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności albo, gdy ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania. W świetle art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”, instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego. Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań oraz decyzji o zapłacie odsetek, o których mowa odpowiednio w art. 207 ust. 9 i art. 189 ust. 3b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Zawarty w złożonej skardze wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji nr 310/23 w całości, Beneficjent uzasadnił faktem, że środki z dofinansowania przeznaczone zostały na wynagrodzenie oraz składki na ubezpieczenia społeczne dla pracowników. Beneficjent podnosi, że ostateczną decyzją zobowiązano go do zapłaty nie tylko dofinansowania ale również odsetek. Ponadto, Beneficjent zaznaczył, że jego firma nie dysponuje kwotą do zapłaty, do której zobowiązał ją Organ na mocy zaskarżonej, ostatecznej decyzji. Beneficjent nie prowadzi „już jednoosobowej działalności gospodarczej na taką skalę jak przed pandemią, a w szczególności nie zatrudniam takiej ilości pracowników, co jest właśnie pokłosiem sytuacji jaka miała miejsce w branży targowej w okresie pandemii”. Zobowiązanie Beneficjenta do natychmiastowej zapłaty wymaganej kwoty uniemożliwi dalsze prowadzenie

działalności gospodarczej poprzez zamknięcie firmy i zwolnienie pracowników. Zdaniem Beneficjenta brak jest rozwiązania prawnego w sytuacji pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy na jego korzyść w wyniku czego „*gwarantowałoby zwrot bezpodstawnie wyegzekwowanych kwot objętych zaskarżoną decyzją*”. Dalej Beneficjent pisze, że gdyby nawet doszło do wygranej Beneficjenta, to „*biorąc pod uwagę obecny stopień inflacji oraz znaczny okres oczekiwania na rozpoznanie sprawy przez Naczelny Sąd Administracyjny wynoszący kilka lat, to te pieniądze stracą na swej wartości na tyle, iż nie będzie możliwe odtworzenie na ich podstawie firmy, nie mówiąc już o utracie klientów i rynku zbytu oraz dochodów za te kilka lat*”.

W ocenie Instytucji Zarządzającej przedmiotowy wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z art. 61 § 1 p.p.s.a. wynika, że zasadą jest to, że wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania aktu lub czynności. W art. 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a. przewidziano jeden z wyjątków, który zezwala organowi na fakultatywne wstrzymanie wykonania decyzji lub postanowienia. Wyjątek ten nie może zostać zastosowany m.in. wtedy gdy zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności.

Na podstawie art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany m.in. ze względu na inny interes społeczny. Interes ten wyraża się w obowiązku szybkiego prowadzenia postępowań, który to obowiązek wynika z art. 12 § 1 k.p.a.

W ocenie Instytucji Zarządzającej argumentem przemawiającym za brakiem podstaw do uwzględnienia wniosku, jest fakt, iż kwota przypadająca do zwrotu pochodzi w całości ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania. Niedopuszczalne jest

pozostawienie wkładu finansowego pochodzącego z budżetu UE na projekt, który nie przyniósł zakładanych rezultatów.

W przypadku braku odzyskania tych środków przez Instytucję Zarządzającą obciążają one budżet Województwa, chyba że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego.

W ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 Beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie zawartej z Instytucją Zarządzającą przyznano dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w łącznej wysokości 52 626,60 zł. Następnie w ramach umowy o dofinansowanie w roku 2021 wypłacono Beneficjentowi łączne środki dofinansowania z EFRR w kwocie: 52 526,60 zł.

Mając na uwadze fakt, że doszło do naruszenia przez Beneficjenta postanowień umownych zawartych w umowie o dofinansowanie oraz postanowień zawartych w § 4 Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 w związku z niekwalifikowaniem się wniosku o dofinansowanie przekazanego przez Beneficjenta do wsparcia unijnego w ramach schematu A przedmiotowego naboru, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w stosunku do Beneficjenta wydał decyzję nr 272/23 określającą kwotę dofinansowania do zwrotu w wysokości 52 526,60 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczanymi od dnia przekazania tego dofinansowania (tj. od dnia 26 stycznia 2021 r.) do dnia zwrotu tych środków na wskazany w decyzji rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej. W tym miejscu zauważyć należy, że Beneficjent od momentu doręczenia wezwania do zwrotu środków, poprzez cały okres trwania postępowania administracyjnego nie dokonał żadnej, nawet częściowej wpłaty przedmiotowego zobowiązania. Należy zauważyć, iż wysokość przedmiotowego zobowiązania systematycznie wzrasta, aż do dnia całkowitego uregulowania tego zobowiązania.

Na dzień wnioskowania przez Beneficjenta o wstrzymanie wykonania decyzji ostatecznej tj. na dzień 3 stycznia 2024 r. przedmiotowe zobowiązanie wynosiło już kwotę: 72 010,60 zł, a jego wartość stale wzrasta o kwotę naliczanych za każdy dzień odsetek wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Wnioskowane przez Beneficjenta wstrzymanie wykonania ostatecznej decyzji o zwrocie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowo-administracyjnego spowoduje w rezultacie bardzo znaczny wzrost wysokości tego zobowiązania oraz niemożliwość jego wyegzekwowania przed zamknięciem programu operacyjnego na lata 2014-2020. Instytucja Zarządzająca zobowiązana została do niezwłocznego odzyskiwania środków dofinansowania wykorzystanych z naruszeniem procedur i podjęcia działań zmierzających do rozliczenia tych kwot z Komisją Europejską przed zamknięciem programu operacyjnego tj. RPOWŚ na lata 2014-2020. Termin zamknięcia Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 zbliża się ponieważ w dniu 13 grudnia 2023 r. uchwałą nr 8288/23 został przyjęty zaktualizowany dokument pn. „Zasady zamykania Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020”. W takiej sytuacji oraz mając na uwadze ww. interes publiczny wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji jest więc niezasadne.

Ponadto należy wskazać, że w stosunku do aktualnej wysokości zobowiązania na poziomie 72 010,60 zł, Beneficjent wskazuje w skardze, w której wnosi również o wstrzymanie wykonania decyzji, iż zwrot dofinansowania wraz z odsetkami „nie jest obecnie możliwy ze środków firmy”.

Instytucja Zarządzająca wskazuje więc, że tym bardziej po całym okresie trwania postępowania sądowo-administracyjnego, dokonanie spłaty tak wysokiego zobowiązania może przynieść o wiele znaczniejsze i jeszcze bardziej dotkliwe skutki finansowe dla prowadzonej działalności gospodarczej przez Beneficjenta. W takim stanie rzeczy wstrzymanie wykonania decyzji nr 310/23 nie zmieni więc sytuacji Beneficjenta, a co więcej w przyszłości może rodzić o wiele poważniejsze skutki finansowe dla prowadzonej działalności gospodarczej z uwagi na znaczny wzrost kwoty tego zobowiązania.

Z uzasadnienia przedmiotowej skargi, w której Beneficjent wnosi o wstrzymanie wykonania decyzji wynika, że Beneficjent oczekuje pozytywnego rozstrzygnięcia złożonej skargi sądowej, ale przecież musi też wziąć pod uwagę, że rozstrzygnięcie sądowe analizowanej sprawy na dwuinstancyjnym postępowaniu sądowo-administracyjnym może być zgoła odmienne. Niemniej jednak gdyby sąd orzekł rozstrzygnięcie sprawy na korzyść Beneficjenta to Instytucja Zarządzająca nie może się zgodzić z Beneficjentem, iż jest brak rozwiązania prawnego na podstawie którego Beneficjent odzyskałby „zwrot bezpodstawnie wyegzekwowanych kwot objętych zaskarżoną decyzją”. W takiej sytuacji na podstawie art. 77

§ 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383) nadpłata podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wydania nowej decyzji – jeżeli nadpłata powstała w związku z uchyleniem albo stwierdzeniem nieważności decyzji. Ponadto, na podstawie art. 152 § 1 p.p.s.a. *„W razie uwzględnienia skargi na akt lub czynność, nie wywołują one skutków prawnych do chwili uprawomocnienia się wyroku, chyba że sąd postanowi inaczej”*.

Należy przede wszystkim podkreślić, że Beneficjent nie uzasadnił w sposób wyczerpujący przesłanek wstrzymania wykonalności decyzji. Argumenty przedstawione przez Beneficjenta dotyczące przeznaczenia dofinansowania na wynagrodzenie dla pracowników i opłacenie składek ZUS nie są poparte żadną dokumentacją aby taka czynność miała miejsce czy innymi dowodami mającymi na celu wykazanie twierdzeń zawartych w skardze. Beneficjent nie załączył żadnych dokumentów finansowych odzwierciedlających obecne funkcjonowanie firmy ani też nie wykazał w jakiej kondycji finansowej jest jego firma i czy rzeczywiście uregulowanie zobowiązania przyczyni się do zamknięcia działalności i zwolnienia pracowników. Beneficjent ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że *„firma od dłuższego czasu funkcjonuje na granicy opłacalności”* oraz że zapłata zobowiązania *„będzie to strata której firma nie będzie w stanie już w żaden sposób „odrobić”*”. Instytucja Zarządzająca pragnie nadmienić, iż na Beneficjencie, jako stronie ubiegającej się o wstrzymanie wykonalności decyzji spoczywał obowiązek potwierdzenia słuszności głoszonych twierdzeń. W przypadku braku wykazania tych przesłanek oraz nieuszczerğólowienia wnoszonych wniosków, skutki niewykazania tych okoliczności istotnych dla niniejszego rozstrzygnięcia będą obciążać właśnie Beneficjenta. Jak podkreśla się w orzecznictwie, Beneficjent powinien podejmować takie czynności, które przekonałyby orzekającego o zasadności pozytywnego rozpatrzenia wniosku, ponieważ rozstrzygnięcie w tej kwestii zależy od tego, co przez Beneficjenta zostanie wykazane. W analizowanej sprawie Beneficjent ograniczył się jedynie do ogólnikowych twierdzeń.

W ocenie Instytucji Zarządzającej przedmiotowy wniosek na gruncie treści przepisu 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a. jest niezasadny, a co za tym idzie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca postanawia jak w sentencji.

Pouczenie

Na postanowienie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
ANDRZEJ BĘTKOWSKI
(dokument podpisano elektronicznie)

Postanowienie otrzymują:

- 1) Beneficjent:, zam. ul.,
- 2) a/a.